

24/2 1942

Quisling er kommet hjem fra Berlin, og har "orientert" den norske presse. Orienteringen bestod i de vanlige tomme fløskler om hvor usannsynlig stort og rikt og maktig Norge skulle bli når det ble innlemmet som vasallstat under Tyskland. Og dessuten gav Quisling sitt hat til nordmennene fritt løp: alle nordmenn som ikke ville arbeide aktivt for N.S. skulle totalt utlegges, de skulle tilintetgjøres. "De som skriver imot oss, skriver seg selv til døde." Blodskvyene formelig danset for den sinnsvake ministerpresidentens øyne. - Hele "orienteringen" ga et førstestemmende inntrykk av hvordan et formørket og skakk-kjørt sinn kan beruse seg i maktbrynde, og søle seg og sole seg i grusomhets.fantasier.

Ute i verden arbeider nordmenn for Norges frihet og selvstendighet, med vår konge Haakon den 7. i spissen. Hjemme her i Norge arbeider to og en halv million jøssinger på å bevare Norges nasjonale egenart og Norges grunnfestede demokratiske tradisjoner mot de fremmede erobrere og voldsmenn, og deres leiesvenner i N.S. Ingenting som Vidkun Quisling sier eller gjør kan stanse seiersviljen i denne dobbeltfrontale kamp. Mensen er like unorsk som sitt navn. Høle landet vårt, furet, veirbitt, er fremmed for ham. Han står der som tysk staffasje i vårt store landskap, han er ganske tungdeløs og tar seg ut som en figur utklippet i papir, som blir blåst hit og dit, alt ettersom vinden fra Berlin bærer de eller de propaganda-fløskler med seg.

Vi vil gjerne en gang for alle rette en skjebnesvenger misforståelse, som Terbovens ministre gjør seg skyldig i i sine taler for Tyskland og for Norge som tysk lydrike. De spør nemlig, hvem kan sette et kort på E. lands seir? - Og mener dette er et drepende argument. De forstår ikke at for enhver nordmann, for enhver jøssing er det av underordnet betydning hvem som seierer i verdenskrigen, når det gjeldr hans egen personlige stilling. Han kjemper for sitt lands nasjonale frihet og selvstendighet, mot fremmeherre- og undertrykkelse. Han vil fortsette med dette til den siste tysker er ute av landet vårt, med eller uten alliert hjelp, uten hensyn til om det skjer om et halvt år, et år eller ti år. Han er nordmann i sinn og skinn, og han vil aldri bøye seg eller gi etter før Norge atter tilhører nordmennene.

I de årene Napoleon undertrykte Tyskland, og Fichte holdt sine berømte nasjonale taler "an die deutsche Nation", hvor han oppfordret sine landsmenn til ubrytelig samarbeide for frihet og selvstendighet, fantes det ingen tyske landsforrædere som stod fram og talte imot og sa: Ivert om, tyskerne må bøye seg inn under Napoleon og trelle for franskmennene, da vil Tyskland bli fritt og stort, det er på den måten Tyskland gjenvinner sin frihet og selvstendighet. In en var et en sann meningsløs og landsforrædersk løgn. For Tyskland var så lykkelig den gangen at det ikke hadde noen Quisling.

Vi sitter med den skammen at vi har Quisling. Så meget ivrigere må vi være etter å få vasket den skampletten av.

Det er vel overflødig å si fast at det som står ovenfor ikke må forstås dithen at vi ikke tror at England og våre allierte seierer. Hva vi vil peke på er bare at nordmennene kjemper for Norge, og vil vedbli med det (uansett verdenskrigens utfall) til den siste fremmede undertrykke har forlatt landet.

Minnedagen for de myrdede nordmenn, tirsdag den 17. februar i år, ble en enestående bekræftelse på det norske samhold. Demonstrasjonen var så gjennomført at den ble til en uoffisiell folkeavstemning. "Fritt Folk" oppfordret selv alle jøssinger til å holde seg hjemme etter klokken seks den dagen, da avisen skjønte at det ikke nyttet å ta kvelertaket på demonstrasjonen. Bladet trodde at denne innblending ville delagge, men tok feil. Det fantes ikke mennsker på teatrene, i kafeene, på restaurantene, på gatene, i trikkene, etter klokken seks. Bare noen enslige quislinger og noen bortkomne sivile tyskere ruslet hist og her. På oppfordring av "Fritt Folk" stemte Oslo-befolkningen den dagen. Og avstemningen ga som resultat at 99 % stemte for et fritt Norge under kong Haakon. Forræderpartiet under Vidkun Quisling fikk 1 % av stemmene, knapt nok det. Synd forræderføreren ikke var i Norge, så han kunne sett resultatet. Bessverre var han i sitt fedreland Tyskland.

Vi skal senere komme tilbake til denne dagen med noen eksakte tall.

De norske lærere har enstemmig besluttet seg for å avslå å arbeide aktivt for nyordningen eller gå inn i N.S. Såvidt vites vil de klargjøre sin oppfatning i en skrivelse til de tysknorske myndigheter, ikke ulik den landets biskoper sendte, og som vi tidligere har gjengitt. Det strider mot lærernes samvittighet og sanne plikt å gå inn for å medvirke til en oppdragelse av Norges ungdom etter de linjene som er satt opp for N.S.U.F.'s ungdomstjeneste. - Også til denne sak skal vi komme tilbake med eksakte opplysninger og tall.

De store forlagene skal nå få N.S.-kommissærer". Gylden-dal Norsk Forlag skal få den unge Tore Hamsun som kommissær, han har mangelfullt utviklede sjølsevner. Aschehougs Forlag skal få "kino-direktør" og Krongkastingsnazist Einar Schibbye som spion.

Johanne Dybwad har godtatt å spille rollen som Brands mot i Ibsens stykke som skal opp på Nationaltheatret. Hun er ikke fast ansatt på teatret, så hun er ikke nødt til det, og hun burde vite at Nationaltheatret er et naziteater idag, boi ottet av alle nordmenn. Agnes Mowinkel, som heller ikke er fast ansatt på Nationaltheatret, iscenesatte "Lille Eyolf" der før en tid siden. Skal man virkelig tro at de to skuespillerinner begynner å gå i barndommen? For noe verre vil en jo nødige tro, minst av alt om vår største skuespillerinne Johanne Dybwa, som attpå har sin eneste sønn sittende på Grini fengsel - han var Norsk Røderforbunds advokat. Vi får håpe at fru Dybwad og fru Mowinkel kommer til fornuft igjen - før det er for sent.

Sjoo dette i flest mulige eksemplarer.